

DE TANTE VAN CHARLY

Klucht

in een nieuwe versie van

JON VAN EERD

(VRIJ NAAR 'CHARLIE'S AUNT' VAN BRANDON THOMAS)

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TANTE VAN CHARLY-CHARLIE'S AUNT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BRANDON THOMAS – JON VAN EERD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling in volgorde van opkomst:

Rogier van Aerdenhout - **(Vincent Moes)**

Charles Weijckerham - vriend van Rogier **(Dieter Jansen)**

Jacob Brasschaet - butler des huizes **(Jon van Eerd)**

Kolonel Everard van Aerdenhout - vader van Rogier **(Huib Rooymans)**

Eline Heemstede - geliefde van Rogier **(Sindy Holstege)**

Céline Heemstede - geliefde van Charles **(Nienke van Hasselt)**

Olivier Heemstede - vader van Céline en Eline **(Maarten Wansink)**

Donna Lucia d'Alvadorez - tante van Charles **(Pamela Teves)**

Ella Verhage - haar gezelschapsdame **(Marjolein Algera)**

Decor:

Het stuk speelt zich af in de tuinkamer van het huis van kolonel Everard van Aerdenhout te 's Gravenhage. Midden - achter, op een verhoging, openslaande deuren naar de hal. Rechts openslaande deuren naar de tuin. Links een deur naar een kabinetje. Een zithoek en een werkhoeck. We rekenen de roerige dertiger jaren, vlak na de beurskracht.

AKTE 1

Rogier van Aerdenhout zit te telefoneren. Hij is in een niet al te best humeur. Halverwege zijn eerste claus horen we de voordeurbel.

ROGIER: ... Nee!... Neehee! Dat geld is allemaal al uitgegeven.... Ja, dat zeg ik toch?!... Nee, meneer, mijn vader zit in het buitenland.... Voor onbepaalde tijd.... Ik heb geen idee wanneer hij terugkomt; hij maakt een wereldreis.... Ik zeg u toch dat ik niet weet waar hij op dit moment zit. Ik zit hier, met een enorm financieel dilemma... of noem 't maar een enorm gat, een enorm groot rood gat op mijn rekening, en ik moet nu zo snel mogelijk... *(er wordt op de deur geklopt. Rogier schreeuwt)* Nu niet Brasschaet! *(weer in de telefoon)* Nee, ik heb 't niet tegen u.... Ik vraag u alleen maar om een kleine lening. Ik geef 't huis als onderpand. *(terwijl hij doorpraat wordt Charles door Brasschaet binnengelaten. Rogier gebaart hem verder te komen en te gaan zitten)* Hoezo kan ik het huis niet als onderpand geven? 't Is toch **mijn** huis?!... Ja, goed, 't is mijn **vaders** huis, maar die is er nu niet en ik weet zeker dat als hij zou weten hoe wij er financieel voorstonden hij zijn goedkeuring zou geven.... Ja!... Nee!... Ja!... Ja!... Nee!... Nou, dank u wel. Dan probeer ik 't wel ergens anders. *(smijt geërgerd de hoorn op de haak)* Oelewapper!

CHARLES: Stoor ik heel erg?

ROGIER: Nou ja... eh nee... 't geeft niet, Charlie. Let maar niet op mij. Ik ben vandaag een beetje kriegelig. Ik zit al de godganselijke dag aan de telefoon, en 't wil maar niet lukken.

CHARLES: Ik probeer je al de hele ochtend te bellen, maar je bent alsmaar in gesprek.

ROGIER: Ja. Ik probeer mijn financiële huishouding op orde te krijgen. 't Is een totale ramp. Als vader dit zou zien...

CHARLES: Rogier, even iets heel anders. Belangrijk! Céline en Eline staan op 't punt te vertrekken.

ROGIER: Waar naar toe?

CHARLES: De Méditerranée. Voor de zomer.

ROGIER: Wat?! Maar ik móét Eline nog spreken!

CHARLES: Ja, en ik Céline! Maar dat zal moeilijk gaan, want hun "papá" houdt ze goed in de gaten, en je weet hoe hij over ons denkt.

ROGIER: Je had ook niet zo veel moeten drinken laatst op dat feest; dan ga je altijd van die flauwe dubbelzinnige grapjes vertellen. Daar heb je alles mee bedorven.

CHARLES: Nee dan jij, met je grap over hoe hun familiekapitaal jouw

redding kan zijn. Die krent van een Heemstede sloeg geel uit van vrekkerigheid. Hij is ervan overtuigd dat we achter zijn dochters aan zitten vanwege hun geld. Hij heeft ze verboden ons nog te ontmoeten zonder dat er iemand bij is die ze in de gaten kan houden.

ROGIER: Hè! Waarom zijn die twee ook zo bang voor hun vader?

CHARLES: Heb je wel eens goed naar hem gekeken? Ik ben ook wel een beetje bang voor hem.

ROGIER: Weet je wat! We schrijven ze een briefje en vragen ze of we ze nog even kunnen spreken voordat ze vertrekken. Ik móét Eline ervan overtuigen dat ik echt van haar houd.

CHARLES: Dan mogen we wel opschieten; over twee dagen zijn ze weg!

ROGIER: Nou, dan vragen we ze of ze vanmiddag langs komen.

CHARLES: Maar die ouwe dan?

ROGIER: Wie?

CHARLES: Hun vader! De ouwe Heemstede! Ze komen nooit zonder zijn permissie. En áls hij al toestemming geeft stuurt hij natuurlijk die ouwe taart van een buurvrouw mee, als chaperonne. Bovendien kan ik vanmiddag niet.

ROGIER: Waarom nou weer niet?

CHARLES: Ik krijg bezoek. Van mijn tante. Ik moet haar ophalen van het station.

ROGIER: Hoe laat komt ze?

CHARLES: Geen idee. Ik ben al een paar keer naar 't station geweest.

ROGIER: Nou ja zeg! Ze kan toch een taxi nemen naar jouw huis?

CHARLES: Ja. Ik heb nu bij mijn hospita een bericht voor haar achtergelaten, dat ik even hier bij jou ben. Dus ik moet zo weer weg; ik kan haar niet al te lang laten wachten.

ROGIER: Charlie! Als je eerst uitgebreid met je tante moet gaan tutten, zijn Eline en Céline al lang en breed naar de Côte d'Azur! Je weet hoe tantes zijn.

CHARLES: Dat is 't 'm nou juist! Ik ken haar niet. Ik heb haar zelfs nog nooit gezien!

ROGIER: Maar kun je morgen dan niet met haar afspreken?

CHARLES: Nee, dat kan ik echt niet maken. Ze heeft ervoor gezorgd dat ik goed terecht kwam toen mijn ouders stierven. En ze heeft mijn opleiding betaald. En nu heb ik een brief van haar gekregen waarin ze schrijft dat ze me vandaag komt bezoeken. Ze kan ieder moment arriveren.

ROGIER: En je hebt haar nog nooit ontmoet?!

CHARLES: Nee! Toen haar eerste man stierf, mijn oom, de broer van mijn vader, is ze naar Brazilië verhuisd. Dat was nog vóór ik was

geboren. In Brazilië is ze de privé-secretaresse geworden van een hele rijke oude Braziliaan: Dom Pedro d'Alvadorez. En puur toevallig las ik vanochtend dit in de krant. *(geeft Rogier een krant en wijst op een artikel)*

ROGIER: *(leest hardop)* "De Braziliaanse multimiljonair Donna Lucia d'Alvadorez bezoekt haar geboorteland. Ze heeft haar enorme vermogen geërfd van de puissant rijke Dom Pedro d'Alvadorez, de Braziliaanse kokosnotenmagnaat. Zij was nog maar kort met hem getrouwd, toen aan hun romantisch huwelijk een plotselinge einde kwam door het onverwachte sterven van haar echtgenoot." Nou, daar is toch niks mis mee?

CHARLES: Lees verder.

ROGIER: "Haar enige familie is haar neef, Charles Weijckerham, zoon van de broer van haar eerste man." Maar dat is fantastisch!

CHARLES: Kwam ze maar op een andere dag.

ROGIER: *(enthousiast)* En ze kan elk moment arriveren, zei je?

CHARLES: Ja. Dus we kunnen vandaag niet met Céline en Eline afspreken. Wat vervelend nou!

ROGIER: Charlie-boy! Dit is dé oplossing! Zo zijn we allebei geholpen; jij met Céline en ik met Eline.

CHARLES: Hoezo?

ROGIER: Een uitnodiging! Een uitnodiging voor de thee! Zonder chaperonne mogen ze ons niet bezoeken, maar met je tante erbij is alles oké! Zeker als die ouwe bok hoort hoeveel die tante van jou waard is!

CHARLES: Ja, maar...

ROGIER: Niks te "ja maar", we doen 't! *(schreeuwt)* Brasschaet! *(grijpt de telefoon en draait een nummer)* We nodigen de meiden uit om kennis te maken met je tante.

CHARLES: En de ouwe Heemstede dan?

ROGIER: De ouwe Heemstede kan barsten. Met je tante erbij... correctie: met je loerijke tante erbij, kan hij er onmogelijk iets op tegen hebben dat zijn dochters hier komen. *(roept weer)* Brasschaet! *(in de telefoon)* Oh... eh... pardon. U spreekt met Rogier van Aerdenhout. Ik zou graag met juffrouw Eline Heemstede spreken. *(tegen Charles)* De ouwe Heemstede zal 't maar ál te leuk vinden dat zijn dochters zo'n spuugrijke dame leren kennen. *(roept)* Brasschaet!

CHARLES: Denk je dat ze zullen komen?

ROGIER: Tuurlijk! Ik weet zeker dat Eline met mij wil trouwen. En Céline met jou. *(in de telefoon)* Ah! Dag lieve Eline! Alles goed?... Ik hoor dat jullie binnenkort op vakantie gaan?... Ja, nou, ik zit hier net een beetje te filosoferen met Charles en wij vroegen ons af of jullie

misschien zin hadden om 'n afscheidsborreltje te komen drinken....
Of een kopje thee natuurlijk.... Ja, ik weet dat je vader niet wil dat
jullie ons nog ontmoeten, maar Charlie's tante is hier,... eh... Donna
Lucia... eh... *(vraagt Charles om hulp)*

CHARLES: *(fluistert)* d'Alvadorez!

ROGIER: ...d'Alvadorez. En die wil jullie dolgraag eens ontmoeten...
(gebaart met duim omhoog naar Charles) Ja!... Ja natuurlijk!... Ja,
maar met Charlie's tante erbij kan je vader toch geen bezwaar
maken?... *(blij)* Dus jullie komen?!... Geweldig!!... Tot straks dan! *(legt
neer, tegen Charles)* Voor de bakker! Ze komen!

CHARLES: Fantastisch!

ROGIER: Zo, ga jij nou maar naar huis om je tante op te halen, dan
regel ik wel de slokken en happen. *(roept)* Brasschaet!

CHARLES: Ik hoop maar dat ze d'r is.

ROGIER: Natuurlijk is ze d'r. *(er wordt geklopt. De deur gaat open en
Brasschaet komt binnen)*

BRASSCHAET: Meneer heeft geroepen?

ROGIER: Ah! Brasschaet! We krijgen vanmiddag bezoek. Belangrijk
bezoek!

CHARLES: Donna Lucia d'Alvadorez.

ROGIER: Én twee jongedames. Dus uitgebreide thee voor vijf!

BRASSCHAET: *(quasi verbaasd)* Uitgebreide thee, meneer?

ROGIER: Ja. Gevolgd door een rijk aperitief.

BRASSCHAET: *(idem)* Een rijk aperitief, meneer?

ROGIER: Ja. Thee en aperitief voor vijf!

BRASSCHAET: *(kan zijn cynisme nauwelijks onderdrukken)* Thee en
aperitief voor vijf, meneer?

ROGIER: *(geïrriteerd)* Waarom herhaal je alles wat ik zeg, Brasschaet?

BRASSCHAET: Ik ben bang dat er niet genoeg in huis is, meneer. Het
budget van deze week was twee weken geleden al overschreden.

ROGIER: O!... Is dat zo?... Eh... Charlie... ik zit even wat krap;... geef
es wat geld, dan rent Bras even naar de patisserie en naar 't wijnhuis.

CHARLES: Nou... eh... ik zit in hetzelfde schuitje, vrees ik.

ROGIER: Nou ja... eh... Bras, ga maar naar Borkelmans en laat 't maar
opschrijven.

BRASSCHAET: Ik ben bang dat Borkelmans geen krediet meer
verleent, meneer.

ROGIER: Probeer 't nou maar! *(als Brasschaet zich omdraait)* O! Bras!

BRASSCHAET: *(draait zich terug)* Meneer?

ROGIER: *(met een groots gebaar)* Champagne!

BRASSCHAET: Er is geen champagne meer in de kelder, meneer.

ROGIER: Zeker een half dozijn, toch?

BRASSCHAET: Ik vrees van niet, meneer.

ROGIER: Dan maar Sancerre.

BRASSCHAET: Er is ook geen Sancerre meer, meneer.

ROGIER: Zeker een fles of zes!

BRASSCHAET: Zeker niet, meneer.

ROGIER: Nee?

BRASSCHAET: Geen champagne en geen Sancerre, meneer.

ROGIER: *(geïrriteerd)* Ga nou maar, en regel iets. *(tegen Charles)* Als ik even niet kijk, hangt hij er met zijn eigen neus in.

CHARLES: Ach ja, zo zijn ze allemaal. *(Brasschaet, die dit nog net gehoord heeft, verlaat de kamer)*

ROGIER: *Hij is niet meer de oude. Toen hij vorige zomer terugkwam van vakantie zei hij dat hij nooit meer gelukkig kon zijn. Een vrouw! Enfin! Terwijl jij met je lieve oude tante een wandelingetje in de tuin maakt, kan ik met Eline babbelen.*

CHARLES: En ik dan? Ik wil Céline ook apart spreken. Zit ik met tante opgescheept!

ROGIER: Nou ja, dan weet ik 't ook niet. We kunnen Ewout uitnodigen en hem vragen zich een beetje met die ouwe taart bezig te houden.

CHARLES: Zeg, een beetje meer respect voor mijn tante, hè. Nee, Ewout is geen goed idee. Die gaat zelf achter Céline en Eline aan.

ROGIER: Wat dacht je van Diederik? Die doet 't altijd goed bij ouwe dametjes. Gaat elke dag vrijwillig wandelen met de bejaarden uit 't rusthuis.

CHARLES: Diederik is zelf een oud dametje. Dat wordt wel een heel erg beleggen thee.

ROGIER: *(enthousiast)* Ik weet 't! We vragen Brasschaet of hij haar bezig wil houden!

CHARLES: Brasschaet?!

ROGIER: Ja! Perfect! Hoeven we niemand extra uit te nodigen. Scheelt ook weer in de kosten!

CHARLES: Maar Rogier, je kunt onmogelijk van mijn tante verwachten dat ze de hele middag met de butler gaat zitten kletsen?

ROGIER: Dan trekken we hem een uniform aan van mijn oude heer, en dan speelt hij maar dat hij een vriend des huizes is, een collega van mijn vader. Hij zit op amateurtoneel, dus hij kan acteren!

CHARLES: Ik weet 't niet, hoor.

ROGIER: Tuurlijk! Hij heeft 't altijd over 't theater en hoe hij geniet van al die repetities en die opvoeringen en zo. Hij zal een prima kolonel zijn. Beter dan mijn vader! Haha!

CHARLES: Denk je?

ROGIER: Ik weet 't wel zeker. (*Brasschaet klopt op de deur en komt binnen*)

ROGIER: (*bijna joviaal*) Brasschaet!

BRASSCHAET: (*met een verbaasde maar hautaine blik*) Borkelmans maakt nog één keer een uitzondering, meneer. Alle benodigdheden voor de thee én voor 't aperitief worden subiet gebracht.

ROGIER: Uitstekend Brasschaet!

BRASSCHAET: Mag ik meneer eraan herinneren dat ik vanmiddag vrij ben.

ROGIER: (*verbaasd*) Hè?

BRASSCHAET: Ik zal alles klaarzetten voor de thee, maar daarna moet ik helaas gaan.

ROGIER: Eh... nee, Brasschaet, dat is onmogelijk.

BRASSCHAET: Ik ben ervan uitgegaan dat meneer hiermee rekening heeft gehouden.

ROGIER: Nou eh... nee!

BRASSCHAET: Zoals u ongetwijfeld weet, ligt deze afspraak al maanden vast.

ROGIER: Je kunt niet weg, Brasschaet, we hebben je hier nodig.

BRASSCHAET: (*alsof hij die zin niet gehoord heeft*) En ik ben er zeker van dat u zich aan die afspraak zult houden.

ROGIER: Welke afspraak?

BRASSCHAET: De afspraak dat ik vanmiddag vrij heb.

ROGIER: Nou, die afspraak kan jammer genoeg niet doorgaan.

BRASSCHAET: Het is voor mij van wezenlijk belang, meneer, dat ik vanmiddag mijn eigen afspraak nakom.

ROGIER: (*autoritair*) Het is voor ons van wezenlijk belang dat je je mond houdt en precies doet wat ik van je vraag!

BRASSCHAET: (*op zijn plaats gezet*) Pardon!

ROGIER: En wat kan er trouwens zo "wezenlijk belangrijk" zijn dat je persé weg moet?

BRASSCHAET: Ik heb vanmiddag generale repetitie, meneer.

ROGIER: (*olijk naar Charles*) Zie je wel? Acteur!

BRASSCHAET: Pardon?

ROGIER: Bras! Lieve beste ouwe trouwe Bras van me! We hebben je hier ontzettend hard nodig. Het is voor ons van levensbelang!

BRASSCHAET: Meneer, de generale repetitie is de belangrijkste repetitie vóór de première. En die is morgenavond. We doen Carmen. Dat is een hele opgave. En ik speel de hoofdrol.

CHARLES: Carmen??!!

BRASSCHAET: Ja, meneer.

CHARLES: Maar Carmen is een opera.

BRASSCHAET: Wij brengen 't als musical.

CHARLES: Maar de hoofdrol in Carmen **is** Carmen!

BRASSCHAET: Ja meneer?

CHARLES: Dat is een vrouw, Brasschaet!

BRASSCHAET: Ja meneer.

CHARLES: Hoe kan jij dan de hoofdrol spelen?!

BRASSCHAET: Precies zoals u 't zegt, meneer: ik **speel** Carmen.

CHARLES: **Jij** speelt Carmen?

BRASSCHAET: Ja meneer.

ROGIER: Een **vrouw**??!!

BRASSCHAET: *(begint, na een zucht, geduldig uit te leggen)* Amicitia, de operette-vereniging waarvan ik deel uitmaak, is niet zomaar een operette-vereniging. Wij varen een moderne, avant-gardistische koers. Wij zijn namelijk van mening dat elk mens alles in zich heeft: koning en bedelaar, held en schurk, non en hoer, en dus ook man en vrouw. Vorig jaar speelden wij bijvoorbeeld "Hello Dolly" .

ROGIER: Was jij zeker Dolly!

BRASSCHAET: Neen, ik was de moeder van Dolly.

Het volgende is optioneel:

ROGIER: Ja, dat ligt méér voor de hand!

BRASSCHAET: En 't jaar daarvóór speelden wij "My Fair Lady"...

CHARLES: En speelde jij Eliza Doolittle?

BRASSCHAET: Nee, ik was Alfred Doolittle, de vader van Eliza. Maar dat was ook een enorme uitdaging, hoor. Tijdens de repetities moest ik dieper en dieper in mijn binnenste wroeten om de platste en ordinairste kanten van mijn wezen te ontdekken en naar boven te halen. Boeren en scheten moest ik laten op 't toneel, de grofste taal moest ik uit m'n mond laten rollen in een affreus Amsterdams accent. *(hij zingt en danst een fragment "As 't effe kan" Aan 't eind applaudisseren de jongens voor hem)*

DE JONGENS: Bravo! Schitterend! Wat een prestatie! Grandioos!

BRASSCHAET: *(weer helemaal de stijve butler)* En nu speel ik dus Carmen, de Spaanse schone uit de sigarettenfabriek.

ROGIER: Ik heb een nog veel grotere uitdaging voor je, Bras. Je krijgt de kans om een chique man van stand te spelen.

BRASSCHAET: Hoe bedoelt u?

ROGIER: Als jij vanmiddag hier blijft, mag je een kolonel spelen. 't Is de ultieme test. Je talent zal getoetst worden aan de hand van de gasten die vanmiddag hier komen.

CHARLES: Ja, Bras, de gasten moeten vanmiddag écht in je kunnen geloven.

BRASSCHAET: 't Spijt me werkelijk, meneer, maar ik kan onmogelijk de operettevereniging in de steek laten.

ROGIER: (*geïrriteerd*) Dan krijg je vanavond vrij en dan doen jullie die hele generale santenkraam vanavond maar. Zo moeilijk kan 't toch niet zijn om een vrouw uit te beelden. Kom op zeg!

BRASSCHAET: (*beledigd*) Ik geloof niet dat u enig idee heeft van wat er allemaal komt kijken vóór het doek opgaat voor de première.

ROGIER: Ach schei toch uit, Brasschaet! Je leert wat zinnnetjes uit je hoofd, plempt wat make-up op je smoel en je doet je trucje.

BRASSCHAET: (*gepikeerd*) Misschien wil meneer 't zelf eens proberen?

ROGIER: Nee! Meneer wil dat je hier blijft om de tante van Charlie bezig te houden.

BRASSCHAET: 't Spijt me zeer, meneer, maar ik ben een man van mijn woord. Ze verwachten mij in het theater. (*de deurbel gaat. Brasschaet draait zich resoluut om en vertrekt*)

CHARLES: Wat moeten we nu?

ROGIER: Dat personeel van tegenwoordig! Die Brasschaet wordt steeds vrijpostiger. Eerst is ie bijna een jaar lang depressief, omdat hij de liefde van zijn leven is kwijt geraakt, en nou speelt ie een (*doet Brasschaet na*) "Spaanse schone uit de sigarenfabriek".

CHARLES: Ik heb een raar voorgevoel dat 't vanmiddag helemaal in 't honderd gaat lopen.

ROGIER: Luister! We wisselen elkaar gewoon af. Als jij met Céline babbelt, babbel ik met je tante, en als ik met Eline babbel, babbel jij met je tante. Zo babbelen we ons door de thee en de champagne heen en krijgen we allebei de kans om de meisjes ervan te overtuigen dat we oprecht van ze houden.

CHARLES: Laten we er maar 't beste van hopen. (*Brasschaet klopt op de deur, doet open en blijft in de deuropening staan*)

BRASSCHAET: Kolonel van Aerdenhout.

ROGIER: Wat?!

BRASSCHAET: Uw vader, meneer. Hij is terug van wereldreis. (*kolonel van Aerdenhout komt enthousiast binnen. Hij draagt een Schotse kilt. Op zijn hoofd heeft hij een Oostenrijks jagershoedje met een veer*)

ROGIER: Vader!

KOLONEL: Mijn beste jongen!

ROGIER: U bent terug uit... laat mij raden... (*kijkt naar zijn kilt*) Schotland!

KOLONEL: *(wijst naar zijn hoed)* Oostenrijk! *(omhelst zijn zoon iets te onstuimig)*

ROGIER: *(met moeite)* Wat fijn dat u er weer bent. 't Huis was zo stil zonder u.

KOLONEL: *(schalks)* Oooh, daar geloof ik absoluut geen donder van! Je ziet er patent uit, jongen!

ROGIER: Nou, u ziet er ook niet uit alsof u de laatste maanden in een kelder heeft doorgebracht. U geniet duidelijk van 't leven.

KOLONEL: Jazeker! Ik kan mijn dagen niet beter besteden.

ROGIER: Vader, mag ik u voorstellen: mijn vriend Charles Weijckerham. Charles, mijn vader.

CHARLES: *(handen schudden)* Aangenaam, meneer.

KOLONEL: Aangenaam, jongeman. *(Brasschaet komt binnen en rijdt het bureau door een zijdeur de kamer uit)*

ROGIER: Charles, moet je je tante niet gaan ophalen?

CHARLES: O ja! Ja natuurlijk! Tot zo! *(groet de kolonel)* Kolonel! *(Charles vertrekt)*

BRASSCHAET: Zal ik uw hoed aannemen, kolonel?

KOLONEL: Ach ja! *(hij werpt de hoed naar Brasschaet, die hem deskundig opvangt en wil vertrekken)*

ROGIER: Bras! Ik vraag 't je nog één keer. Asjeblijft, doe 't voor mij. Dan mag je alles van me verlangen.

BRASSCHAET: 't Spijt me, meneer. Ik verzorg de thee en dan ren ik naar 't theater.

ROGIER: Je stelt me diep teleur, Bras! *(reactie van Brasschaet, die dan de kamer verlaat)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto